

گفت‌وگو با محمد بقایی ماکان به مناسبت انتشار کتاب «از گلابدره تا هنگ کنگ»

طنزی که تلخی‌اش بیش از حلاوت است

پژمان موسوی

محمد بقایی ماکان، چهره نام‌آشنای حوزه ادبیات، فلسفه و اقبال‌شناسی است و بیشتر آثار تالیفی و ترجمه‌ای او در حوزه‌های ادبی، فلسفی و اجتماعی است. از بقایی ماکان اخیرا کتابی منتشر شده که می‌تواند الگویی نه‌تنها برای سفرنامه‌نویسی، که برای نگارش یک رمان هم باشد. «از گلابدره تا هنگ‌کنگ» در واقع شرح سفری است که نویسنده از محل زندگی‌اش در تهران تا هنگ‌کنگ داشته است و در آن با انواع تجربه‌های ناب برخورد کرده است؛ این کتاب که در واقع می‌توان در زمره کتاب‌های حوزه «ادبیات تطبیقی»، دسته‌بندی‌اش کرد، هم رگه‌هایی از جامعه‌شناسی را در خود مستتر دارد و هم رگه‌هایی از انسان‌شناسی را. نویسنده در این کتاب با توجه به اشرافی که در حوزه فرهنگ و تاریخ دارد، روایتی خواندنی را از تفاوت‌های حیات مدنی در میان مردمان این کشورها ارائه می‌دهد و تلاش می‌کند تا با طرح مثال‌ها و مصداق‌هایی تاریخی و عینی، تفاوت‌های زندگی در ایران با یک کشور دیگر را ملموس و قابل فهم کند. این کتاب با بهره‌گیری از زبانی ساده اما محتوایی عمیق و جدی، مخاطب را به آسانی تا پایان با خود همراه می‌کند بی آنکه مخاطب این کتاب خسته شده یا روایت‌های آن را تکراری و ملال‌انگیز بیابد. به بهانه انتشار این کتاب که پس از حدود پنج‌سال توانست مجوز انتشار بگیرد، با بقایی ماکان گفت‌وگویی کرده‌ایم که می‌خوانید.

✎ انگیزه نگارش این کتاب از چه زمانی در ذهن شما شکل گرفت؟

در سفرهایی که به خارج از کشور داشتم غالباً به مسایل و موضوعاتی بر می‌خورده‌ام که احساس می‌کردم مقایسه آنها با آنچه در کشور ما می‌گذرد می‌تواند آموزنده و تامل‌برانگیز باشد. البته چنین مقایسه‌هایی در طول تاریخ زبان فارسی صورت گرفته است؛ یعنی از «سفرنامه» ناصر و بگبرید تا «تحفه‌العراقین» خاقانی تا رسید به سفرنامه‌هایی که در عهد قاجار نوشته شده.مثل سفرنامه میرزا ابوالحسن ایباجی که در آن از تلاش شبانه‌روزی مردم اروپا و پیشرفت‌هایشان سخن می‌گوید و وقتی آن شرایط را با وضعیت رخت‌ورده آن ایام کشور که مربوط به اواخر دوره محمدشاه می‌شود، می‌سنجد چنان شگفت‌زده می‌شود که نام سفرنامه‌اش را «حیرت‌نامه» می‌گذارد، که شرح تفصیلی آن را در کتاب «تصحیف غریزگی» آورده‌ام. امروزه هم آن شگفتی نه‌تنها همچنان باقی است بلکه در مواردی شدت هم گرفته. بنابراین در هر دورای می‌شود از این تفاوت‌ها به حسب اوضاع زمانه سخن گفت. نگارش چنین کتابی را پیوسته در خاطر داشتم ولی این امکان به دو علت پیش نمی‌آمد، یکی مشغله‌های بی‌شمار و از آن مهم‌تر رویت بخش‌های دیگری از جهان که بشود در ارائه مطالب کتاب اطلاعات کافی در اختیار داشت، تا آنکه دعوت دانشگاه هنگ‌کنگ و بازدید از این سرزمین آنچه را که در ذهن از دیگر کشورها اندوخته بودم به علیان آورد.

✎ چه دغدغه‌ای شما را به سمت نگارش این کتاب سوق داد؟

دغدغه اصلی برای نگارش این کتاب نمایاندن تفاوت‌های ما با سرزمین پیشرفته و در حال پیشرفت و حتی عقیم‌مانده بود که سفر به هنگ‌کنگ تلنگری شد برای نگارش این کتاب. خواننده با مطالعه این اثر در می‌یابد که هنگ‌کنگ، سرزمین کوچکی که به لحاظ وسعت و جمعیت به اندازه نیمی از تهران است، ولی در زرفا مانند بسیاری از سرزمین‌های پیشرفته معنای گسترده‌ای دارد که مولف به‌عنوان ناظری که آنها را انگریسته و گذر کرده است قیاس‌شان را با ذکر موارد متعدد به خواننده وامی‌گذارد تا خود از این مجمل حدیث مفصل بخواند. به همین جهت عنوان دوم کتاب «می‌گیرم و می‌رویم» است که مبین همین معناست.

✎ کتاب به چه سوره‌چانه‌ای دارد و هم ساختاری داستان گونه، به‌طوری که می‌توان آن را در حوزه ادبیات تطبیقی قرار داد. این ویژگی آن را از یک سفرنامه رسمی به یک رمان تبدیل کرده. از ساختار و محتوای این کتاب بگویید.

این کتاب ساختاری چند وجهی دارد، یعنی هم سفرنامه است، هم اثری تحقیقی است، هم رمان است، هم تاملات فلسفی و اجتماعی است، هم تاریخ است و هم اثری تطبیقی که هیچ‌یک بر دیگری غالب نیست. در مجموع ساختاری بسیار نو دارد، می‌توان گفت تاملات علمی در انتهای هیچ رمانی نمایان‌ها یا به اصطلاح فهرست‌ا اعلام نمی‌آورند؛ ولی این کتاب از آنجا که جنبه تحقیقی دارد نمی‌توانسته بدون فهرست نام‌ها باشد. در هر کتابخانه‌ای که به ساختار و محتوای کتاب دقیق شوند، سردرگم می‌مانند که آن را در کدام موضوع طبقه‌بندی کنند، ولی با این همه از باب تسلم می‌توان آن را با توجه به‌عنوان اصلی، یعنی «از گلابدره تا هنگ‌کنگ»، سفرنامه دانست.

✎ این کتاب در عین حال که ساختاری رمان گونه دارد، به نوعی به جامعه‌شناسی و مردم‌شناسی نیز می‌پردازد. آیا در این کتاب رفتارشناسی و جامعه‌شناسی رفتارها و تحولات اجتماعی نیز مد نظر تان بوده؟

مباحث کتاب در واقع بر حول همین دو محور اصلی است، یعنی فرد و جامعه که تا میزان زیادی در قیاس با دیگر جوامع مورد تجزیه و تحلیل قرار می‌گیرد. مطالب کتاب از این منظر در حقیقت آینه‌ای است که خواننده خود و جامعه خویش را در آن می‌نگرد و اگر به درستی و از سر انصاف رزفنگری کند خود را به عیان در آن می‌یابد و بی‌بی‌پرد که وقتی فرد به‌عنوان جزئی از یک کل به نام جامعه دچار نقص باشد، بر بقیه اجزاء اثر می‌گذارد.

✎ آیا از نگاه یک شهروند به مسایل اجتماعی نگرسیته‌اید یا تجزیه و تحلیل‌های شما ناشی از مطالعات در این حوزه‌ها بود؟

برخی از مسایل و معضلات اجتماعی ما که ناشی از نقایص رفتاری و مدنی است در قیاس با دیگران چندان مشهود است که نیازی به شرح و توضیح جامعه‌شناختی و تعریفات کلاسیک ندارد. فقط کافی است مورد مشابه کنار هم گذاشته شود تا از پدیدآمدن تضادی عظیم خنده‌ای حزن‌آلود بر چهره بنشیند. طنز نیز ریشه در همین مسایل دارد. البته در این کتاب هر جا که لازم بوده مباحث تحقیقی و تاریخی

«دست سرنوشت» نوشته گیوم موسو، از

جمله رمان‌های پلیسی معاصر است که با ترجمه عباس آگاهی به فارسی منتشر شده است. موسو، در سال ۱۹۷۴ متولد شده و اولین رمانش با نام «و سپس…» که در سال ۲۰۰۴ منتشر شد، نزدیک به یک‌میلیون نسخه فروش داشته است. بعد از آن، تقریباً هر ساله اثری از موسو به چاپ رسیده که «دست سرنوشت» آخرین رمان او به‌شمار می‌رود. دست سرنوشت، رمانی دلپه‌راور است که به نظر منتقدان این دست آثار، برداشتی اصیل و سبک‌نگارشی نو دارد که خواننده از همان صفحات اولیه کتاب با آن روبه‌رو می‌شود. بنا بر توضیح مترجم کتاب، شخصیت‌های اصلی این رمان به‌دنبال خردشاده، دایم بین اروپا و ایالات متحده و مکان‌های دیگر در رفت‌وآمدند و موسو در توصیف فضاهای تازه، جزئیات مربوط به اقلیم و

دست سرنوشت
گیوم موسو
مترجم: عباس آگاهی
ناشر: جهان کتاب

گیوم

فرانسه به‌شمار می‌رود و از سال

۲۰۱۲ درصد نویسندگان

پرفروش‌ترین رمان‌های آن کشور قرار دارد.

یکی برای دیگری

جغرافیا، محله‌ها و گذرگاه‌های شهری، نحوه پوشش و سلوک مردم، به‌گونه‌ای خستگی‌ناپذیر کالفرسایی می‌کند. مترجم کتاب با توجه به اینکه ملموس کردن اینگونه صحنه‌ها برای خوانندگان نیاز به توضیحات و یادداشت‌های زیادی داشته است، از ترجمه آنها تا آنجا که خلسی در حرکت منطقی داستان ایجاد نشود خودداری کرده است. صحنه ابتدایی داستان، برخورد اتفاقی دو مسافر به هم در فرودگاه جان اف‌کندی نیویورک است. به زمین افتادن وسایل آنها شکل و از یک مدل است-ماجراهایی مهیج و معماهایی پیچیده را به وجود می‌آورد. گیوم موسو هم‌کنسون پرمخاطب‌ترین نویسنده امروز فرانسه به‌شمار می‌رود و از سال ۲۰۱۲ درصد نویسندگان پرفروش‌ترین رمان‌های آن کشور قرار دارد.

«قتل در پنج دقیقه» مجموعه‌ای از داستان‌های کوتاه پلیسی آلمانی است که توسط کارستن کلمان و ولف برومل گردآوری شده و پیش از این، سه‌جلد از آن با‌های «مارا اوکینوا»، «عکس فوری» و «راز غار آبی» توسط جهان کتاب منتشر شده بود. «بیانیست» آخرین کتاب از این مجموعه است که به‌تازگی و با ترجمه ناصر زاهدی منتشر شده است. هر جلد از این مجموعه، شامل ۲۰ داستان است. کلمان و برومل دو نویسنده و روزنامه‌نگار آلمانی‌اند که در هامبورگ، وین و لندن فعالیت داشته‌اند. آنها در این مجموعه علاوه بر داستان‌های کوتاه خود، آثار جمعی از داستان‌نویسان آلمانی‌زبان را گرد آورده‌اند. داستان‌هایی چنانی و هیجان‌انگیز، با حکایت‌هایی ناب و کوتاه. «فراری» و «سوداگری پراشتباه» از هانس یاسپر، «خبرنگار و دختر»

بیانیست
کلمان – برومل
مترجم: ناصر زاهدی
ناشر: جهان کتاب

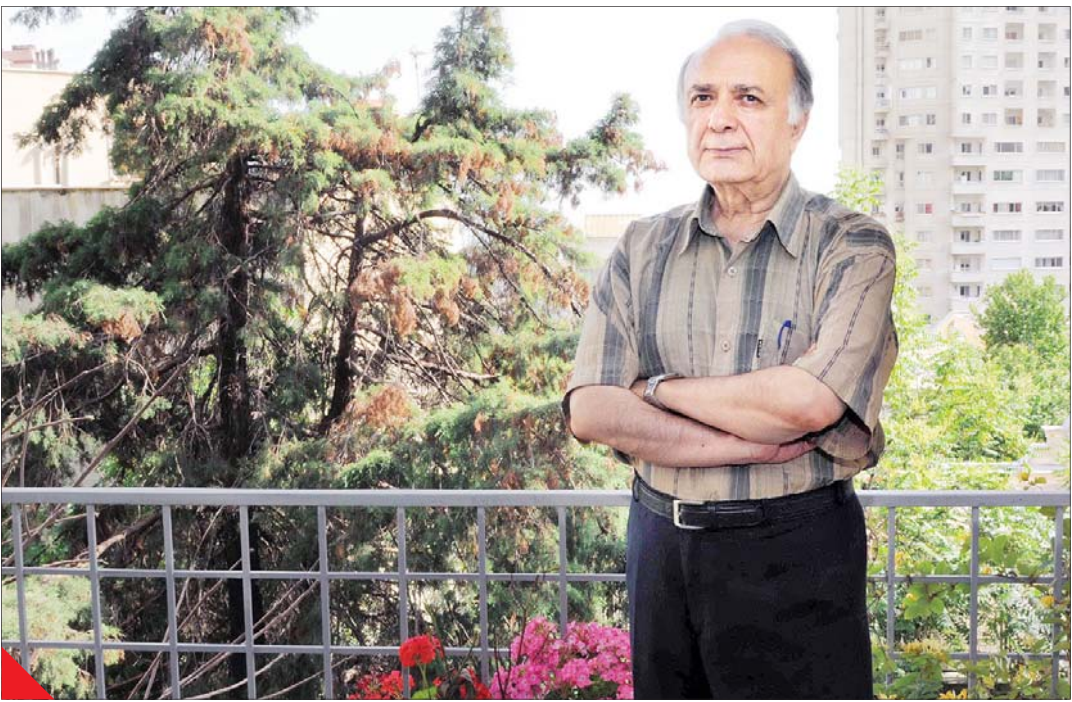
نشدن

در حالیکه فقط یک سالوار کوتاه به تن داشتیم، روی

تخت‌خواب هتل نشسته بودم و تجهیزاتم را امتحان می‌کردم.

بزه‌روی خورشید غروب می‌کرد»

کتاب

عکس: آرتور لاین-رهبر شرق

✎ گویا کتاب مدت زیادی در انتظار گرفتن مجوز بوده. آیا این باعث کهنه شدن موضوعات و مطالب نشده؟

این کتاب مدت مدیدی در انتظار کسب مجوز بوده و مشمول ممیزی‌هایی از سه سطر تا سه صفحه شده است که نهایتاً پس از پنج‌سال تاخیر به تازگی منتشر شده. البته حذف برخی موارد به ساختار و محتوای کلی کتاب لطمه‌ای نزده است، ولی آنچه ممیزی شد، امروز به آسانی قابل بیان است. از اینجا معلوم می‌شود که ممیزی در گلابدره آمد نیامد دارد. در این کتاب برای مثال آمده بود که یکی از کاندیداهای نهیمین دوره ریاست‌جمهوری که پیش‌تر شهردار بوده و بر سر هر کوی و برزن برای هدایت ذهن شریف و وضیع و کپتر و مهتر به عالم بالا و اشاعه معنویت، سقاخانه‌ای با بادیه‌های بسیار مصرف به سبک خویش بنا کرده تا دیگر کسی گمان نکند که مخلوق تشنه‌بار را بی‌نی نمی‌دهد کس و در این خیال خوش باشند که به دنبال آب بی‌گمان نان هم به سفرشان می‌آید، برای به دست گرفتن مدیریت اجرایی کشور در گفت‌وویی جان‌گاز با صداسویما در باب وضع نایسامان میراث‌فرهنگی و ترمیم و بازسازی بناهای تاریخی کشور مثالی آورد و گفت که در زمان تصدی خود بر بلدیه تهران هر‌گاه از حاشیه خیابان ناصرخسرو گذر می‌کرده و چشمش به ویرانه‌ای با نام دارالفنون می‌افتاده که تنها یادگار امیر و نماد فرهنگ نوین کشور است و تقریباً تمامی چهره‌های بزرگ سیاسی، اقتصادی، ادبی، هنری و فرهنگی معاصر از آن برخاسته‌اند، قلبش به شدت درد می‌گرفت و با خود می‌گفت چرا باید به یادگارها و میراث‌فرهنگی سرزمینمان تا این حد بی‌توجه باشیم؟ این موضوع را که در قیاس با شیوه حفظ و مرمت دلسوزانه و دقیق بناهای تاریخی دیگر کشورهای مورد مشاهده‌ام به تفصیل در این کتاب آمده بود و تا امروز هم که دو دوره یعنی هشت‌سال از آن مدیریت اجرایی می‌گذرد به فراموشی سپرده شده و او ویرانه مثل برخی از همتایشان ویرانه‌تر شده، حکم می‌گذرد که باید حذف شود. پرسیدیم چرا؟ گفتند اینجا چرا ندارد. ایراد دیگری که گرفته شد به بسیار شگفت‌انگیز بود، ذکر نکته‌ای از سر دلسوزی درخصوص تحریف نام خلیج‌فارس به وسیله کشورها و محافل تازه به دوران آمده بود. در این کتاب با بیانی محترمانه و کلماتی متین که حرفی از آن درنیامد، از سر تاسف آمده بود که علاقه به نام‌های ملی نیست که بزرگراهی را که از تهران به بهشت‌زهرای تهران می‌رود به نام خلیج‌فارس کنند یا روزی را به این نام بخوانند و رنگ بردسرای را به صدا درآورند، مهم این است که یک ایرانی –از عالی و دانی – در همایشی مرکب از معاندان این نام تاریخی، زیر تابلو بزرگی نشینند که نام جعلی بخشی از قلمرو کشور با رنگ متفاوت و به‌طور مشخص بر آن نقش بسته. برای مثال به نظر نمی‌رسد هیچ ایرانی حتی کودکان دبستانی در فرودگاه دویی به‌رغم خستگی مفرط روی صندلی یا نیمکتی بنشینند که بر بالای آن تابلو عریض و طولبی از خطوط هوایی شرکت امارات با نام تحریف شده خلیج‌فارس دیده می‌شود. بررس محترم با محترمه که دانست مقصود نگارنده متوجه کدام قضیه تاسف‌بار است، این بخش را هم قابل چاپ ندانست و دستور حذف آن را داد. باز هم پرسیدیم چرا؟ گفتند: مگر نگفتم اینجا چرا ندارد. بعد چیزی هم در باب هوولو کشور در این کتاب آمده بود که این را هم گفتند با مذاق ما سازگار نیست. به هر حال این کتاب با حذف مواردی از این دست مجوز چاپ دریافت کرد، ولی از آنجا که خمیرمایه و اساس آن بر تحقیق است و واقعیات در قالب یک رمان بیان می‌شوند، نه تنها گذشت زمان تأثیری در مطالب آن نداشته، بلکه سبب شده تا شناخت تفاوت‌ها بیشتر و وجوه آن آشکارتر شود.

✎ آیا مسایل این دو کشور و دغدغه‌های مردمشان در این چند سال تفاوت معنی‌داری پیدا کرده؟

به نظر نمی‌رسد مسایل و دغدغه‌های مردم ایران و هنگ‌کنگ شباهتی به هم داشته باشند. آنچه هست بیشتر تفاوت است، یکی لاهوتی و دیگری ناسوتی است.

✎ تا چه حد امیدوارید این کتاب مورد توجه قرار بگیرد؟

کتاب از گلابدره تا هنگ‌کنگ به نظرم خیلی زود بنا به دلایلی که ذکر آنها احتمالاً حمل بر تعریف می‌شود و این تصور را پیش می‌آورد که هر کس در آفریده خود به چشم رضا می‌نگرد، خیلی زود جای خود را باز خواهد کرد.

این اثر بنا به گفته مسئول توزیع انتشارات یادآور که آن را منتشر کرده به‌رغم بازار آشفته کتاب به‌زودی تجدید چاپ خواهد شد و کسانی که آن را خوانده‌اند، آن را کاری بسیار استثنایی و از زمره به‌یادماندنی‌ترین کتاب‌ها دانسته‌اند.

قتل‌های ۵ دقیقه‌ای

«شبی با لوکاس» از لئونارد کوپ، «دفاع از خود» از فیلیپ آلزن، «گفت‌با‌ها با کسی شوخی ندارند» از ویکتور اشپول، «بیانیست» از کارستن کلمان و «تیری در ساحل باروتی» از ولف برومل از جمله داستان‌های این کتابند. در بخشی از داستان «خبرنگار و دختر» می‌خوانیم: «هوا داغ بود، خیلی داغ. تمام هیکلم گویی بر وجود سنگینی می‌کرد. چارای نبود، باید با خودم حملش می‌کردم؛ و مغزم… دیگر به درد هیچ کاری نمی‌خورد. اتاق هتل من در میان قیائوس هند بود. دقیق‌تر بگویم، در شهری بندری که فضای کشور، در آن روزها، به شدت سیاسی بود تا جایی که وقتی شاعری شعری می‌خواند، شنونده‌ها به مضمون شعر کمتر توجه داشتند که به واژه‌های به کار رفته در شعر.

نماد نسلی تاریخی

جواد مجابی
ناشر: بهمن‌گار

«آینه بلساد» با عنوان فرعی «طنز و حماسه در آثار شاملو»، عنوان کتابی از جواد مجابی است که شامل مقالاتی درباره زندگی و آثار احمد شاملو است. مجابی که پیش از این، کتاب مفصلی با عنوان «شناختنامه شاملو» منتشر کرده بود، در «آینه بلمداد» بیشتر روی دو عنصر طنز و حماسه در آثار شاملو تأکید داشته است. برخی از مقاله‌های این کتاب، از جمله «طنز در آثار شاملو»، «ژورنالیسم شاملو-از لباط‌فرهنگی»، «تخیل آفرینشکار علیه خودسانسوری»، «حضور مداوم چهل سال زندگی شاعرانه» زمینه‌سخرانی‌های مجابی «به یاد و سپاس خاطره شاملو» در مجامع فرهنگی بوده است. همچنین دو گفت‌وگو در کتاب آمده که یکی از آنها، گفت‌وگوی چند نفر از نویسندگان با مجابی درباره زندگی ادبی شاملو است و دیگری، حاصل نشستی است با حضور چند نفر از شاعران معاصر.

در متن تاریخ

بزرگ علوی

محمدبهارلو
ناشر: بهمن‌گار

«بزرگ علوی» با عنوان فرعی «نویسنده سانسیتی‌مانتال یا روشن‌اندیش»، عنوان کتابی از محمد بهارلو است که در واقع متن ویرایش‌شده مقدمه کتاب «برگزیده آثار بزرگ علوی» است که در اوایل سال ۷۷ منتشر شده بود. «برگزیده آثار علوی» به دلایلی امکان چاپ مجدد را از دست می‌دهد و بهارلو اخیراً مقدمه آن را به‌طور جداگانه در قالب این کتاب منتشر کرده است. بهارلو در این مقدمه، علاوه بر زندگینامه بزرگ علوی، به بررسی آثار او هم پرداخته است. در بخشی از کتاب درباره بزرگ علوی آمده است: «علوی، چنان‌که غلامحسین ساعدی درباره او گفته است، جزو آن دسته از نویسندگانی است که همواره خود را در متن یک حادثه تاریخی می‌تواند مطرح کند و جدا از آن به می‌تواند و نه می‌کند. اما خود او، بی‌آنکه خواسته باشد ظاهراً به فروتنی کند، به صراحت گفته است که نه بدعتی گذاشته است و نه اصولاً رسالتی داشته است. علوی خوش‌تر می‌داشت که او را قصه‌گو یا داستان‌سرا بشناسند و حتی انتظار نداشت که کسی او لقب نویسنده بدهد.»

گرته‌ای از رویا

برگ کاهی در تندباد

کاظم‌سادات اشکوری

ناشر: بهمن‌گار

«برگ کاهی در تندباد» عنوان گفت‌وگویی بلندبا کاظم‌سادات اشکوری است که در آن زندگی، آثار و خاطرات این شاعر معاصر مرور شده است. این گفت‌وگو طولانی که توسط رضا قنبری صورت گرفته، در ۲۲ بخش تدوین شده و در آن برخی از وقایع مهم شعر معاصر از جمله شب‌های شعر خوشه مورد بررسی قرار گرفته‌اند. اشکوری در بخشی از صحبت‌هایش درباره این ۱۰ شب می‌گوید: آنچه مسلم است این است که فضای کشور، در آن روزها، به شدت سیاسی بود تا جایی که وقتی شاعری شعری می‌خواند، شنونده‌ها به مضمون شعر کمتر توجه داشتند که به واژه‌های به کار رفته در شعر.

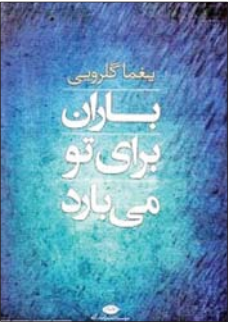
پرفروش‌ها

پنهانی و عاشقانه

جواد مازاده

این هفته درمیان پرفروش‌های کتاب، دو مجموعه‌شعر تازه از سیدعلی صالحی و یغما گل‌رویی، رمانی از دن‌براون، گفت‌وگویی با داریوش مهرجویی و رمان ابوتراب خسروی را معرفی می‌کنیم.

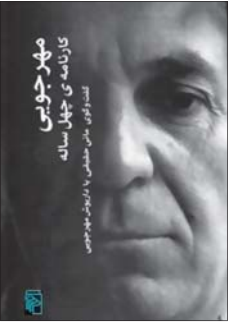
باران برای تو می‌بارد

یغما گلرویی که ترانه‌های نابش را می‌شناسیم، حالا با یک مجموعه‌شعر تازه بازگشته و بازار کتاب‌های شعری را رونق داده است. محتوای شعرهای یغما خیلی نزدیک به دغدغه‌هایی است که در ترانه‌هایش دنبال کرده‌ایم. عشق مضمون اصلی شعرهای این دفتر است. او به موضوعات تنهایی، گذر عمر، خاطرات و دنیای پر از مکافات، غم،

که جزو شوگرد و سبک ادبی اوست، آنها را به اتفاقات و شخصیت‌های روز پیوند زده است. «باران برای تو می‌بارد» در ۲۴۶ صفحه ازسوی انتشارات نگاه منتشر شده و در هفته‌های اخیر جزو پرفروش‌های شهر کتاب مرکز ی بوده است.

مهرجویی؛ کا نامه چهل ساله

را در تاریخ سینمای کشور برج‌ا گذاشت. این کتاب شامل گفت‌وگوی مانی حقیقی با داریوش مهرجویی درباره کارنامه ۴۰ساله این فیلساز است. مانی حقیقی خود کارگردان، فیلمنامه‌نویس و دانش‌آموخته فلسفه است و از این جهت قریب‌ات‌های زیادی با پیشینه و روش مهرجویی در فیلمسازی دارد. در این کتاب به ریشه‌یابی تفکر کارگردان فیلم‌های هامون، بانو، میهمان مامان، پری و… پرداخته شده است. ویژگی مهم کتاب در این است که گفت‌وگوی انجام‌شده، نه به‌قصد انتشار متوالی در جراید بلکه با انگیزه تهیه کتاب انجام شده و از این جهت، دارای پیوستگی و استحکام روایی است. کتاب را نشر مرکز در ۳۵۱ صفحه منتشر کرده است.

ملکان عذاب

پیش‌تر در همین روزنامه، مصاحبه و نقدهایی درباره رمان جدید ابوتراب خسروی منتشر شده است. «ملکان عذاب» که مدت زیادی برای کسب مجوز از وزارت ارشاد صوبوری کرد داستانی محسو با دغدغه‌های سابق ابوتراب خسرو دارد، با این تفاوت که این‌بار روایت نویسنده به یک رمان کلاسیک نزدیک شده است. داستان کتاب، داستان قویسان و خفاشه و خانه‌های سنتی است. نقد و واکاوی در رمانی که خواش آن برای خواننده عادی کتاب نیز جذاب و گیراست، به‌خوبی بر اثر نشسته است. پرفروش شدن این رمان ربطی به آشفته‌بازار کتاب و فقدان رمان خوب فارسی در این روزها ندارد. با خواندن چند صفحه ابتدایی کتاب، چیره‌دستی و سخت‌کوشی ابوتراب خسروی در نوشتن رمان بر خواننده آشکار می‌شود و نوید خواندن یک اثر قدرتمند و خوشخوان را به او می‌دهد. «ملکان عذاب» را در ۲۵۵ صفحه منتشر کرده است.

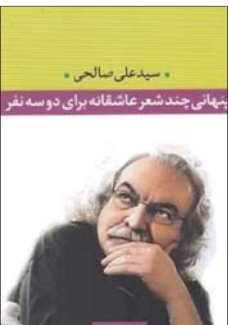
دوخ

روی جلد این کتاب، نام نویسنده جلوتر از نام کتاب به چشمتان می‌خورد. دلیلش هم این است که او دن‌براون، نویسنده رمان‌های «دک داروینچی» و «نام گذشته» است. کتاب‌های او مورد توجه هر ناشری در ایران است که می‌تواند به آسانی و بدون درنظرگرفتن غیردولک، اقدام به چاپ آنها کند و تنها باید نیمه‌نگاهی به رقباً داشته

باشد تا مبدا از سایه درآیند و در نشر آن سبقت بگیرند. «دوخ» که به‌تازگی با ترجمه مهرداد وثوقی در ۶۲۲ صفحه ازسوی نشر افراز منتشر شده، با همان سبک و سیاقی که از دن‌براون سراغ داریم، نوشته شده است. اطلاعات و اشراف نویسنده در مورد ادبیات کلاسیک و فرهنگ دوران گذشته، در این اثر نیز نمود قابل‌توجهی دارد. در این رمان با دستمایه قراردادن «کمدی الهی» دانته و الهام از بخش «دوخ» آن، ماجرای پرکشش را روایت کرده و خواننده را به دوران عهدباستان می‌برد. بدون شک کتاب برای کسانی که روابط پنهانی‌شان رمان را درآیند، جذاب‌تر خواهد بود.

پنهانی چند شعر عاشقانه برای دو، سه نفر

در سال‌های گذشته، کمتر پیش آمده که کتاب‌های سیدعلی صالحی درمیان آثار شعری پرفروش نباشد. مجموعه کامل اشعار او هنوز جزو پرفروش‌هاست و دفترهای جدیدی جداگانه وی نیز به محض ورود به بازار، مورد استقبال مخاطبان قرار می‌گیرد. صالحی این‌روزها هم با کتاب «پنهانی چند شعر عاشقانه برای دو سه نفر» مورد استقبال قرار گرفته است. کتابی حاوی اشعاری که مثل همه شعرهای صالحی از امید و زندگی می‌گوید، از سادگی و عاشقی و از دعوت به صلح و آرامش. شاعر در ابتدای کتاب، چند صفحه از خود و گذشته‌اش نیز گفته است. او در این نوشتار زبان شاعرانه و خاطرنگارانه دارد و به‌قول خودش، داستانی نقل کرده از گذشته شاعر. این کتاب را انتشارات نگاه در ۱۸۲ صفحه منتشر کرده است.